

خبرها

بیتلز در مقابل اپل مکنیتاش بازنده شد

بی‌بی سی : در دادگاه رسیدگی به شکایت گروه بیتلز علیه شرکت اپل مکنیتاش و سرویس دائلود کردن موسیقی متعلق به اپل، موسوم به آی تیونز، نتیجه پرونده این شکایت به سود شرکت اپل اعلام شد. پل مک کارتنی و رینگو استار دو عضو سابق گروه بیتلز که هنوز در قید حیات اند، همراه با خانواده‌های جورج هریسون و جان لئون، دو عضو فقید بیتل ها، کمپانی اپل را به دادگاه کشانده بودند. بیتلز اجازه نداده که آهنگ های این گروه برای دائلود کردن استفاده شود و آی تیونز آهنگی از این گروه در سرویس خود ندارد.

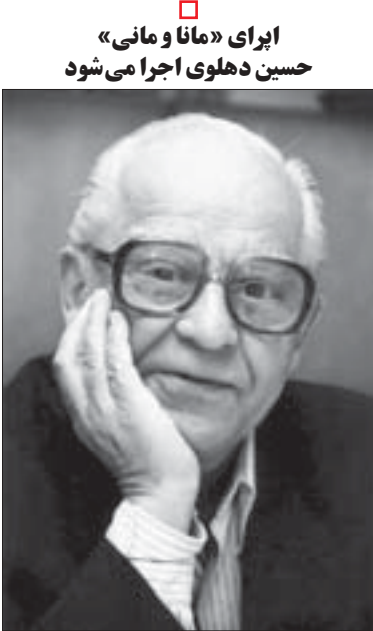
ضابطی جهرمی ساخت فیلم معرفی موسیقی ایران به یونسکو را آغاز کرد
ایسنا : احمد ضابطی جهرمی ساخت فیلم معرفی موسیقی ایران به یونسکو را از هفته گذشته آغاز کرد. ساخت این فیلم پیش از این به دلیل فراهم نشدن بودجه به تعویق افتاده بود ولی با فراهم شدن بودجه فیلمبرداری آن از هفته گذشته آغاز شد. همچنین ارائه گزارش نهایی دربراه ثبت دستگاه‌های آوازی و سازی موسیقی ایرانی به عنوان میراث شفاهی جهان در یونسکو هم اکنون در مرحله پژوهش قرار دارد. این گزارش که باید حداکثر تا سپتامبر سال آینده به یونسکو ارائه شود به گفته محمد سریر تا تابستان آماده می‌شود. پیش از این قرار بود این گزارش تا بهمن ماه ارائه شود اما به وجود آمدن فرصت مناسب و کافی برای ارائه ارائه گزارشی کامل و جامع، از دلایل اصلی به تعویق افتادن ارائه این گزارش عنوان شده است.

کنسرت پژوهشی

«موسیقی مدرن و پست مدرن»

فارس : کنسرت پژوهشی با عنوان «موسیقی مدرن و پست مدرن» توسط «کیوان میرهادی» ۲۰ اردیبهشت‌ماه در هنرستان موسیقی دختران برگزار می‌شود. «کیوان میرهادی» آهنگساز و سرپرست گروه موسیقی کامه‌راتا با اعلام این خبر گفت : در این برنامه ساعت ۱۰ صبح در هنرستان موسیقی دختران، کنسرتی با عنوان«موسیقی مدرن و پست مدرن» برگزار می‌کنم، در خصوص این نوع موسیقی صحبت خواهم کرد و سپس «کنسرتو پیانو شماره ۷» از «آلفرد اشنیتکه»

را به روی صحنه خواهیم برد. وی در ادامه از برگزاری دومین دوره مسابقات گیتار کلاسیک تهران خبر داد و افزود : این مسابقه مرداد و شهریورماه در تهران برگزار می‌شود که ثبت‌نام آن در دو شاخه سولیستی، دونوازی گیتار و سازهای دیگر تیرماه امسال آغاز و سپس در شهریورماه فینال آن برگزار خواهدشد. دبیر دومین دوره مسابقات گیتار کلاسیک تهران در خصوص مکان برگزاری این مسابقه اظهار داشت : در حال حاضر خانه هنرمندان ایران را برای مرحله اول و سالن رودکی را برای فینال در نظر گرفته‌ایم اما هنوز قطعی نشده است. همچنین در این دوره «سیمون آیوزیان» ریاست داوران را برعهده خواهد داشت. سرپرست گروه موسیقی «کامه‌راتا» با اشاره به دیگر برنامه‌های گروه عنوان کرد : کنسرتی را نیز برای اصفهان در نظر گرفته‌ایم که هنوز تاریخ دقیق آن مشخص نشده است.



ایسنا : محمد سریر خبر دادبا مساعدت و تلاش مسئولان خانه موسیقی و وزارت ارشاد، اپرای «مانی و مانا» قطعاً اجرا می‌شود. «مانا و مانی» حسین دهلوی بیش از ۲۷سال قبل نگاشته شده است و در سال‌های اخیر دهلوی انتقاداتی را از اجرا نشدن این اثر عنوان کرده بود. سخنگوی خانه موسیقی گفت : به‌رغم آنکه در حدود ۲۵۰میلیون تومان، هزینه اجرای اپرای «مانی و مانا» می‌شود، اما به دلیل اینکه در خارج از کشور اجرای خوبی از این اپرا ضبط شده است می‌توان با استفاده از صدای این اجرا، با هزینه کمتری، آن را در ایران به همراه بازیگران ایرانی کرد و حتی مدت‌های زیادی بر روی صحنه باشد. وی ادامه داد : برای حل مشکل تک خوانی اپرای «مانی و مانا» می‌توان به صورت همخوانی این اپرا را اجرا کرد. در چند روز گذشته رئیس دفتر امور موسیقی و مدیرعامل خانه موسیقی با حضور در منزل حسین دهلوی از وی عیادت کرده و در این دیدار دکتر همافر مساعدت دفتر امور موسیقی را برای چاپ، انتشار و اجرای آن مانا و مانی اعلام کرد. به گفته همافر دفتر امور موسیقی در برنامه‌ریزی سال جاری طرح‌های مختلفی را جهت تولید و نشر آثار ارزشمند دارد که چاپ و انتشار هرچه سریع‌تر اثر مانی و مانا یکی از آنها است. همافر در ادامه گفت : همانطور که این دفتر قبلاً هم اعلام کرده است، دفتر امور موسیقی تا مبلغ پانچاه میلیون تومان برای اجرای این اثر کمک می‌کند.

بخش اولکیهان کلهر در طول این سال‌ها با آهنگسازی‌های متفاوتش جریان‌ساز موجی نو در موسیقی ایرانی بوده است، او از آن دست موسیقیدانان انگشت‌شمار موسیقی سنتی ایرانی است که از سنت و از هر چارچوب دیگری فراری است و پیوسته سعی داشته تا در خلق فرم‌های جدید بکوشد. در سال‌های اخیر همکاری‌های او با «محمدرضا شجریان» تأثیر سزایی روی فعالیت استاد آواز ایرانی هم گذاشته تا آنجا که به نوعی این ساختار شکنی و خلق فرم‌های متفاوت در کارهای این سال‌های گروه استادان مشهود است. این روزها او به همراه گروه موسیقی «جاده ابریشم» مشغول برگزاری کنسرت، ورک شاپ، جلسات سخنرانی و... در کشورهای مختلف دنیاست و تقریباً چندسالی است که سفر کردن تبدیل به رکن جدانشدنی زندگی او شده است. به خصوص کلهر به گفته خودش از کار کردن به شیوه کنونی و گرفتاری‌های اجرای موسیقی در ایران خسته است، بیشتر از آنکه از بازی‌های مجوز و داستان‌های حاشیه‌ای خسته باشد، از بحث‌های داخلی جامعه موسیقی و بین موسیقیدانان کلافه شده. از امروز (شنبه) هم کنسرت‌های او به همراه «ارژان ارتجیان» نوازنده باتالاما در هلند و بلژیک آغاز می‌شود. این نوازنده ترک، کشف جدید کلهر است و احتمالاً او از نیز یک دوره فعالیت را شبیه به آنچه با شجاعت حسین خان تجربه کرده بود، خواهد داشت. کلهر تا به حال سه بار در سال‌های ۲۰۰۴ و ۲۰۰۵ کانندیدای دریافت جایزه گرمی برای آلبوم «غزل» ۴» به همراه شجاعت حسین خان و همچنین آلبوم‌های «فریاد» و «بی‌تو به سر نمی‌شود» به همراه گروه استادان موسیقی ایرانی شده است. او به تازگی دو آلبوم «موسیقی فیلم جاده ابریشم» و «باران» یا همان «غزل» ۴» را منتشر کرده است. اگرچه پیش از این از قطعات ساخته شده توسط کلهر در فیلم‌ها استفاده می‌شد، اما «جاده ابریشم» اولین تجربه او در ساخت موسیقی فیلم محسوب می‌شود که به سفارش کانال تلویزیونی N.H.K ژاپن و با همکاری «ژائو ژوپینگ» آهنگساز ژاپنی موسیقی فیلم ساخته شده است. آلبوم «باران» نیز، مجموعه‌ای است از گفت‌وگوهای عاشقانه سیتار «شجاعت حسین خان» و **کمانچه کلهر** که چهارمین و آخرین آلبوم کلهر است و تفاوت آن با آلبوم‌های قبلی این مجموعه در پختگی و ضبط سر صحنه آن است. از آنجا که پیش از این در مورد آلبوم‌های غزل صحبت‌های زیادی شده بود، در این گفت‌وگو بیشتر به «جاده ابریشم» پرداخته‌ایم.

بخش اول

موجی نو در موسیقی ایرانی بوده است، او از آن دست موسیقیدانان انگشت‌شمار موسیقی سنتی ایرانی است که از سنت و از هر چارچوب دیگری فراری است و پیوسته سعی داشته تا در خلق فرم‌های جدید بکوشد. در سال‌های اخیر همکاری‌های او با «محمدرضا شجریان» تأثیر سزایی روی فعالیت استاد آواز ایرانی هم گذاشته تا آنجا که به نوعی این ساختار شکنی و خلق فرم‌های متفاوت در کارهای این سال‌های گروه استادان مشهود است. این روزها او به همراه گروه موسیقی «جاده ابریشم» مشغول برگزاری کنسرت، ورک شاپ، جلسات سخنرانی و... در کشورهای مختلف دنیاست و تقریباً چندسالی است که سفر کردن تبدیل به رکن جدانشدنی زندگی او شده است. به خصوص کلهر به گفته خودش از کار کردن به شیوه کنونی و گرفتاری‌های اجرای موسیقی در ایران خسته است، بیشتر از آنکه از بازی‌های مجوز و داستان‌های حاشیه‌ای خسته باشد، از بحث‌های داخلی جامعه موسیقی و بین موسیقیدانان کلافه شده. از امروز (شنبه) هم کنسرت‌های او به همراه «ارژان ارتجیان» نوازنده باتالاما در هلند و بلژیک آغاز می‌شود. این نوازنده ترک، کشف جدید کلهر است و احتمالاً او از نیز یک دوره فعالیت را شبیه به آنچه با شجاعت حسین خان تجربه کرده بود، خواهد داشت. کلهر تا به حال سه بار در سال‌های ۲۰۰۴ و ۲۰۰۵ کانندیدای دریافت جایزه گرمی برای آلبوم «غزل» ۴» به همراه شجاعت حسین خان و همچنین آلبوم‌های «فریاد» و «بی‌تو به سر نمی‌شود» به همراه گروه استادان موسیقی ایرانی شده است. او به تازگی دو آلبوم «موسیقی فیلم جاده ابریشم» و «باران» یا همان «غزل» ۴» را منتشر کرده است. اگرچه پیش از این از قطعات ساخته شده توسط کلهر در فیلم‌ها استفاده می‌شد، اما «جاده ابریشم» اولین تجربه او در ساخت موسیقی فیلم محسوب می‌شود که به سفارش کانال تلویزیونی N.H.K ژاپن و با همکاری «ژائو ژوپینگ» آهنگساز ژاپنی موسیقی فیلم ساخته شده است. آلبوم «باران» نیز، مجموعه‌ای است از گفت‌وگوهای عاشقانه سیتار «شجاعت حسین خان» و **کمانچه کلهر** که چهارمین و آخرین آلبوم کلهر است و تفاوت آن با آلبوم‌های قبلی این مجموعه در پختگی و ضبط سر صحنه آن است. از آنجا که پیش از این در مورد آلبوم‌های غزل صحبت‌های زیادی شده بود، در این گفت‌وگو بیشتر به «جاده ابریشم» پرداخته‌ایم.

...

■ از همان اول شروع کنیم، چه شد که این گروه برای ضبط اثر جاده ابریشم دور هم جمع شدند، این هم سال‌ها بعد از اینکه «کتیرو» چند آلبوم موسیقی را برای قسمت‌های دیگری از این مجموعه با سیتی سائیز ساخته بود و حالا این گروه با سازهای بومی و سنتی مناطق مختلف گرد هم آمدند.
حدوداً شش سال است که ما در گروه «جاده ابریشم» فعالیت داریم و در حال حاضر دیگر این گروه تنها یک گروه نیست بلکه به یک سازمان تبدیل شده‌است، سازمانی که اعضای آن در مجامع دانشگاهی سخنرانی می‌کنند، ورک شاپ و تور کنسرت برگزار می‌کنند و در مدارس و دانشگاه‌ها، کنسرت‌های پژوهشی همراه با سخنرانی ترتیب می‌دهند. این فعالیت‌ها هم اگرچه در سطح دنیا برگزار می‌شود اما بیشتر در اروپا و آمریکا متمرکز است، اما به عنوان مثال چند شب هم در آسیا در کشور ژاپن و در نمایشگاه جهانی آیی‌چی کنسرت گذاشیم. در این گروه حدوداً بیست نفر کار می‌کنند. چند آهنگساز از نقاط مختلف دنیا به خصوص آمریکا و جاده ابریشم از کشورهای چون چین، مغولستان، ایران، کره، ازبکستان، تاجیکستان و... قطعه می‌سازند. در ابتدا اوضاع به این شکل بود که یکسری قطعه به آهنگسازان سفارش داده شد اما بعد از اجرای این قطعات و گذشت زمان، یک هسته مرکزی در بین همین گروه به وجود آمد و چند نفر از نوازندگان موسیقی کلاسیک آمریکایی و بقیه از کشورهای ابریشم به عنوان اعضای ثابت این گروه و فعالیت کردند. سپس شبکه N.H.K ژاپن که پیش از این به کیتارو سفارش ساخت قطعات را داده بود، این پروژه را به من و ژائو ژوپینگ واگذار کرد.

■ این آلبوم با تم موسیقی چین آغاز می‌شود، دلیل خاصی دارد؟
این قطعه، تیتراژ این مجموعه تلویزیونی است، سازندگان این مجموعه تصمیم دارند که دو سال دیگر هم به ساخت این مجموعه ادامه دهند، و ابتدای این تصاویر هم با سفر به نقاط مختلف چین آغاز می‌شود. این تصاویر توسط ۱۳ کارگردان مختلف ژاپنی فیلم‌برداری شده‌است که هرکدام از آنها یک قسمت از این تصاویر را ضبط کرده‌اند و قسمت‌هایی که بیشتر با فرهنگ ایرانی- اسلامی، زرتشتی و در واقع غیر بودایی سر و کار داشت، توسط من ساخته شده است.

■ این حساب قطعاتی مثل قطعه «رقص لرگی» که در آن موسیقی ترکی شنیده می‌شود، توسط شما ساخته نشد؟

ببینید، این موسیقی خیلی گسترده بوده و ما سه ساعت و نیم موسیقی ضبط کرده‌ایم که آلبوم جاده ابریشم تنها یک ساعت آن را پوشش می‌دهد. در واقع این آلبوم گلچینی است از کل قطعات تا نوازنده صرفاً با فضای کل اثر آشنا شود، مثلاً سعی شده نوازنده که فیلم تصاویری را از نواحی مرزی چین و ازبکستان نشان می‌دهد، موسیقی نزدیک به این مناطق پیشش شود، چون همانطور که در ایران هم در مورد موسیقی مثلاً سیستان و بلوچستان و پاکستان و شباهت‌های وافر این دو اتفاق می‌افتد، در بقیه کشورها هم موسیقی دو کشور هم‌مرز به هم مربوط است.

■ بخش‌هایی که موسیقی توسط ژوپینگ ساخته شده تحت تأثیر موسیقی چین بوده و بخش‌هایی که توسط شما، تحت تأثیر موسیقی ایرانی و در این میان شاید به نوعی به موسیقی کشورهای دیگر جاده ابریشم کمتر پرداخته شده است، به نظر نمی‌رسد که این اتفاق تصادفی بوده باشد؟

بی‌شک عمدانه بوده، چون زمانی که این پروژه به من و ایوان پیشنهاد شد، قصد همین بود که بیشتر ده‌ماه‌ه موسیقی ایرانی و چینی- که دو نوع موسیقی در بقیه جهان به هستند- شنیده شود. ژوپینگ در کشورش با ساخت موسیقی فیلم‌های روشنفکری معروف شده و مورد احترام است، او آهنگساز فیلم‌های چون «فانوس قرمز» و «خداحافظ معشوق من» بوده، ضمن اینکه بیش از ۹۰ درصد تصاویر این مجموعه در مورد کشور چین و نواحی و شهرهای کم شده‌ان که در مسیر جاده ابریشم قرار داشتند، است و طبیعی بود که به موسیقی چین بهای بیشتری داده شود. اما فیلم بعدی در مورد شمال افغانستان و ایران ساخته شد که در آن آواهای موسیقی ایرانی شنیده می‌شود.

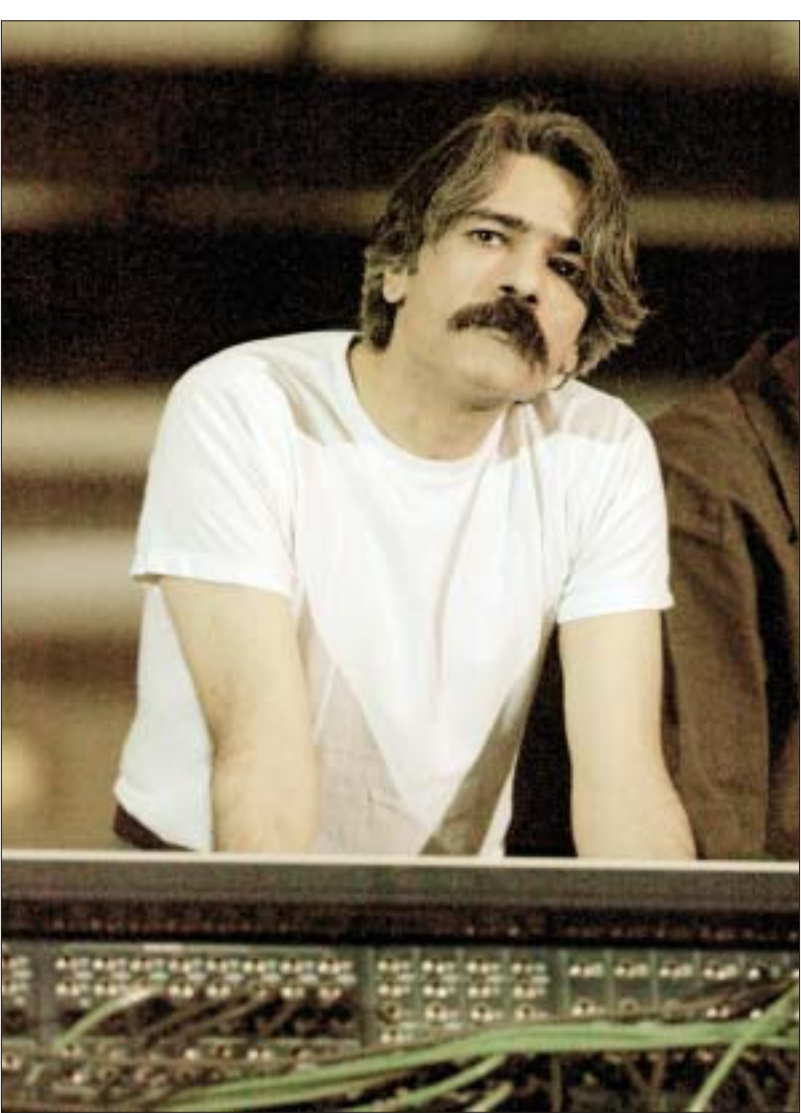
■ در طول سال‌های اخیر، آلبوم‌های زیادی در زمینه WORL MUSIC منتشر شده‌اند که شنیدن آنها طاقات زیادی

موسیقی و تجسمی

گفت‌وگو با کیهان کلهر

دومینوی موسیقی شرق در جاده ابریشم

سمیه قاضی زاده



می‌خواهد، واقعاً هر کسی ساز خودش را زاده است! اما آنچه در این آلبوم در مقایسه با دیگر آثار موسیقی جهانی توجه مرا جلب کرد، هارمونی و هماهنگی عمیق بین سازها بود، در واقع این گوش دادن به ساز یکدیگر، فقط در دویدی بود که به مشام نوازنده رسیده باشد بود و این مسئله باعث شده بود تا به نوعی چیدمان آواها خوب از آب در پیاید.

اصولاً وجود نوازنده‌هایی که با کار نوازندگی آشنایی بالاتری دارند، در دستیابی به هارمونی بین سازی مؤثر است. ما این اثر را با توجه خاص به فرهنگ موسیقی شرقی در آهنگسازی و سیطره موسیقی غربی در نوازندگی ساخته‌ایم. زمانی که اعضای یک گروه شش سال کنار هم کارکرده و روی موسیقی هم شناخت پیدا کنند و از سویی دیگر آهنگسازان هم سازهای ایرانی را بیشتر بشناسند، موسیقی بهتری تولید می‌شود. اما جاده ابریشم را نمی‌توان موسیقی تلفیقی فرض کرد، چون بداهه نوازی در آن انجام نشده است. هماهنگی میان سازها در موسیقی که تعدادی نوازنده از چندین و چند کشور دنیا دور هم جمع می‌شوند تنها به سلیقه و آگاهی نوازنده از فرهنگ موسیقی کشورهای دیگر بستگی دارد. موسیقی تلفیقی نه تنها در ایران بلکه هنوز در دیگر کشورهای دنیا هم جا نیفتاده و شما باید خیلی بگردید تا آلبوم‌های خوبی را از موسیقی تلفیقی پیدا کنید. وقتی یک چیزی باب می‌شود، طول می‌کشد تا در آن سره را از ناسره جدا کرد، الان هم در حوزه موسیقی باب شده‌است که چند نوازنده از چند کشور مختلف، بدون اینکه کوچکترین شناختی روی هم داشته باشند، دور هم جمع شوند و قطعاتی را به صورت بداهه بنوازند، اما محصول آن بیشتر گنگ و ناموفق بوده است تا موفق.

■ به‌رغم صحبت شما خیلی‌ها معتقدند که آینده موسیقی جهان از آن موسیقی جهانی وموسیقی تلفیقی است.

مسلم است. زمانی بود که فرم‌های مختلفی در دوره‌های مختلف باب می‌شد، اما از زمانی که اکسپرسیونیست با نوع خاصی از آزادی که به هنرمند می‌دهد یا به عرصه وجود می‌گذارد، هنرمند به دنبال زبان جدید می‌گردد و دوست دارد که از ایدئولوگ‌ها بیرون بیاید، آن‌وقت پیکاسو، ونگوگ و خیلی‌های دیگر می‌آیند و این کار را می‌کنند، همزمان با آنها هم موسیقیدانان اکسپرسیونیسم وارد می‌شوند به دنبال فرمی می‌گردند که جدید باشد. اما زمانی‌ه هم رسید که در موسیقی غرب، موسیقیدانان به این نتیجه رسیدند که خوب چرا در ارکسترهایمان مثلاً طبل، نی، کمانچه و خیلی سازهای دیگر ندانند، در واقع منجره شدند که سازهای دیگری با صداهای دیگر وجود دارد. پس آهنگسازان بزرگ غرب شروع کردند به قطعه نوشتن برای سازهای مختلف. پس موسیقی تلفیقی موجی است که فعلاً در موسیقی دنیا رواج دارد و خیلی هم خوب است. چون اساساً موسیقی به فرهنگ خاصی تعلق ندارد و اگر دقیق نگاه کنید می‌بینید که موسیقی غربی هم پیشینه‌ای شرقی دارد. پس نمی‌شود به موسیقی مثل یک جعبه دربسته غیرقابل تغییر نگاه

کرد، هیچ عاملی وجود ندارد که بخواید غیرقابل تغییر بماند و خودش را با مسائل محیطی تطبیق ندهد، چون در آن صورت محکوم به زوال است. حتی در موسیقی غرب که تا این حد کار آکادمیک و فکری روی آن انجام شده است، می‌بینیم که امروز مجبور شده تا خودش را با شرایط روز وفق دهد، در مورد موسیقی ما هم این جریان صادق است. در واقع این موج، گذرا نیست. **■ برخورد دیگر اعضای گروه با موسیقی ایرانی چه‌طور بود؟**
خیلی خوب و توأم با احترام، دو نفر از آنها سال گذشته به ایران آمدند، دو ماه در ایران ماندند، درس می‌گرفتند. با اینکه این افراد در فرهنگ خودشان نوازندگان توانایی محسوب می‌شوند، اما همیشه در طول سفر مشغول یادگیری نغمات ایرانی هستند، نت‌های مختلف را می‌گیرند، همیشه دوست دارند

سال سوم ■ شماره ۷۵۸ *شوق*

تازه ها

فلامنکو ایرانی



«پرشیاناس» دومین آلبوم بهرام آقاخان در موسیقی فلامنکو است. در «آواز ماتادورها» در اجرای آثاری از بزرگان موسیقی فلامنکو جهان مثل پاکو لوسیا، توماتیتو، ویسته آمیگو و... کاوه ناصحی او را همراهی می‌کرد. این بار آقاخان خود آهنگ‌هایی در این سبک ساخته است که آنها را در پرشیاناس می‌شنویم. این اثر که به تازگی از سوی شرکت آوا خوشبدر روانه بازار شده، شامل هشت قطعه است که برعکس آلبوم قبلی آقاخان سازهای پر و پیمان‌تر دارد. در پرشیاناس بهرام آقاخان گیتار می‌نوازد و پرکاشن، گیتارباس، کانن، پالماس، گیتار جز و درامز ساز او را همراهی می‌کنند. آهنگ‌هایی که اگرچه در سبک فلامنکو ساخته شده‌اند اما در درون خود حال و هوای سرزمینی را که آهنگساز متعلق به آن است، حفظ کرده‌اند.

خبرها

ریچاردز تحت عمل جراحی قرار گرفت

کیث ریچاردز نوازنده گیتار گروه رولینگ استونز تحت عمل جراحی قرار گرفت تا لخته‌خونی که طی گذراندن تعطیلات در فیجی، در اثر یک حادثه در مغزش ایجاد شده بود، خارج شود. این نوازنده را که ۶۲ساله پس از جراحی مغز در نیوزیلند در حال بهبودی است. سخنگوی گروه در هفته گذشته اعلام کرده بود که ریچاردز در اثر حادثه اواخر آوریل در فیجی، تنها دچار یک بیهوشی کوتاه شده و نیازی به جراحی ندارد. روزنامه نیوزیلند هرالده اعلام کرد که ریچاردز برای رهایی از لخته‌خونی که در مغزش ایجاد شده بود، جراحی شد. این جراحی به‌طور معمول با ایجاد یک سوراخ در جمجمه و خشک کردن لخته انجام می‌گیرد. ایجاد این نوع لخته که در میان غشاهای خارجی مغز ایجاد می‌شود و Subdural hematoma نام دارد می‌تواند تنها بر اثر یک ضربه ملایم به سر هم ایجاد شود. ریچاردز که پس از بخش ژاپن، چین، استرالیا و نیوزیلند تور دور دنیای گروه به تعطیلات رفته بود، اواخر ماه آوریل پس از حادثه به اکلند نیوزیلند رفت. سخنگوی گروه گفت : «ریچاردز از بیمارستان مرخص شده و در شرایط روحی خوبی است و بر پیوستن به گروه در بارسلونا باپشاری می‌کند تا در بخش اروپای تور که ۲۷ مه آغاز می‌شود، همراه آنان باشد. « ریچاردز را که ۶۰ تاکنون همراه با نوازنده گروه میک جگر ماه استواری و پایداری گروه بوده است. البته سابقه پرفراز و نشیب او در دستگیری‌های متعدد و مشکلاتی در زمینه اعتیاد و اینکه او نوازسته است با وجود همه این «حوادث غریب» در جای خود باقی بماند، کیت ریچاردز را در شهر پر آشوبه راک تبدیل کرده است. او در سال ۹۸ در بنیام کتابخانه‌اش نش سقوط کرد و دچار شکستگی سه دنده و پارگی ریه شد و در سال ۱۹۹۰، یکی از انگشتانش با سم گیتار برید و دچار عفونت شد. در هر دو مورد اجرای کنسرت‌ها به تعویق افتاد.

تأثیرات فرهنگی یک گروه ایرانی در اروپا

مهر : گروه «ایرانی» ماه گذشته در چند شهر مهم اروپا از جمله مقر سازمان ملل در ژنو و ساختمان اصلی آژانس بین‌المللی انرژی اتمی در وین به اجرای کنسرت پرداخت. تور کنسرت گروه ایرانی به سرپرستی پژمان طاهری آهنگساز و نوازنده سنتور و خوانندگی طاهرضا قربانی با همکاری پنج نوازنده‌نوشین پاسدار عود، اسحاق چگینی نی، اردوان طاهری سه‌تار، سامان صمیمی کمانچه و رشید کاکانوند تیتک از چهاردهم فروردین ماه سال جاری مطابق با سوم آوریل ۲۰۰۶ در شهر یون سوئیس آغاز شد. این گروه بعد از سوئیس در اتریش و آلمان نیز چند برنامه موسیقی اجرا کردند که آخرین آنها در ۲۷فروردین ماه برگزار شد. بازسازی و تأسیس گروه در هیت و شکل جدید به اواخر تابستان سال گذشته بازمی‌گردد. بنا به درخواست و با نظارت پژمان طاهری که در این زمینه فراغت تحصیلی از اتریش به پایان آمده بود و به مدد دوستانی چون قربانی و چگینی این گروه تشکیل شد. هدف اصلی و اولیه، ارائه کارهای جدی، هنری و قوی در عرصه موسیقی ایرانی و در قالب کنسرت‌های متعدد در تهران و دیگر شهرهای ایران بود.

اما در ادامه، طرح برگزاری کنسرت در اروپا شکل گرفت. ماهور و همايون دويخش طراحي شده براي كنسرت با اشعاري از بهار، «بهاج» اخوان ثالث و... به مذاق جان شونندگان و نوازندگان نشست. نظرات اصلاحي هريك از اعضا، گاه با طنز و شوخي ر و گاه با عشق و مهرباني به‌كار گرفته مي‌شد. «لطافت هنر» مطايعه در لايه‌اي فضاّي جدی و پرجذبه تمرين به‌رغم اثرزيب بخشي به گروه، گاه بسيار غريب و ناآشنا ام‌شيرين مي‌نمود. دو، سه و چندماه تمرين شاكله اصلي كار را مشخص كرد. . . . و آخرالمرار كه به بار نشست؛ آن خلق خلق شده بود.

اينك زمان ارائه و تكرر لحظات خلق شده رسيده بود؛ در حقيقت تنها برق چشمان مخاطبان و شوق هم‌نفس شدن با شونندگان و بينندگان حاضر در كنسرت قوي‌ترين انگيزه براي نوازندگان و خواننده گروه براي اجراي چندباره اثر در سالن كنسرت به شمار مي‌رفت. اولين برنامه گروه در سالن كنسرت‌اتوار موسيقي زن در روز سوم آوريل برگزار شد؛ استقبال تماشاگران بسيار خوب و تعداد شونندگان غيرايراني نيز قابل تامل مي‌نمود. كنسرت بعدي در مقر سازمان ملل در ژنو جافافته‌د و بهتر بود. سخنرانی «لالوار» مدبركل فرهنگي سازمان ملل در ژنو كه با علاقه‌اي خاص سازي مي‌شد ني، «كمانچه» سه‌تار، عود، تنبک و سنتور را معرفی می‌کرد از برنامه‌ریزی و هماهنگی قبلی کارگزاران فرهنگی سازمان‌ملل حکایت داشت. قبل و بعد از او سجادپور و سفیر دوم ایران در سازمان‌ملل از رسم و رسوم ایرانیان در آغاز فصل بهار و پایان کادورت‌ها در این ایام صحبت کرد. قربانی در این کنسرت نیز همان غزل حافظ در برنامه قبل را تکرار می‌کرد که: من ترک عشق و شاهد و ساغر نمی‌کنم/ صدبار توبه کردم و دیگر نمی‌کنم. تصنیف «ایران» اثر جادوانه درویش خانا با شعر بلند ملک‌الشعراء بهار(چه من بعد از این همه کنسرتی که در آمریکا برگزار می‌کنم، چه‌چوچکترین تأثیری روی یک آمریکایی نگذارم، پس این کنسرت‌ها بی‌فایده‌است. پس این دادوستد وجود‌داشته و از بین هم نخواهد رفت.